

imod, at Ministeren, med Undtagelse af det ene Punkt om de Værnepligtige, som han ikke vil have behandlet efter vor Udfasts § 1, har fordret bedre Betingelser for Reserveofficererne, end der efter vor Betænkning er indrømmet dem. Ethvert Forslag, som den ærede Krigsminister i den Henseende fremkom med, gif Udvalget ind paa, de væsentligste Forbedringer havde Udvalget iøvrigt allerede iforveien selv foreslaaet (Hør!); og der var kun det ene nævnte Punkt, hvorom Udvalget ikke kunde blive enig med Ministeren. Jeg troer nu, at det har været mindre rigtigt, at drage Spørgsmaalet om de værnepligtige Reserveofficerers fremtidige Stilling i sin Almindelighed ind under denne Discussion; det forekommer mig, at man burde, saaledes som vi have bestræbt os for, stille Sagen ved den foreliggende Lov saaledes, at Spørgsmaalet i sin Almindelighed blev forbeholdt til Armeorganisationen. Den ærede Forsamling vil ogsaa bemærke, at vi have foreslaaet en lille Forandring i § 1, som netop gaaer ud paa, at nogle Ord skulde udgaae i Udfastet, der kunde indeholde en Slags Foregriben af den endelige Organisation, saa at vi netop kun have beholdt den Regel, som indeholder, hvorledes de nu Tjenstgjørende for Tiden skulle behandles, hvorimod vi have undladt at udtale os om den endelige og egentlige Afgjørelse. Derimod vilde der, naar man gif ind paa det Forslag, som er fremsat af fire ærede Rigsdagsmænd og nu tiltraadt af Krigsministeren, stee en Foregriben af den endelige Organisation, naar man fast ansatte det hele Antal af Reserveofficerer og gjorde dem pensionsberettigede. Den ærede Krigsminister har søgt at deducere af Værnepligtloven, at den allerede indeholder en Berettigelse for Officerer til at være fritagne for Værnepligten. Jeg tilstaaer, at denne Deduction hører til det Betydningfulde, jeg har hørt i dette Thing (Hør!), og jeg troer, at det er gaaet mange af de ærede Medlemmer ligesom mig (Ja!). Det er udtrykkeligt sagt i Loven af 12te Februar 1849, at Værnepligten er almindelig, og derpaa ere, som Krigsministeren selv har anført, visse faa Classer af Embedsmænd — Præster og fast ansatte Skolelærere — undtagne; men efter al Fortolkning maae

saaledes andre Embedsmænd være værnepligtige. Den Udvikling, den ærede Krigsminister fremførte herimod, talte lidet for hans Anskuelse i sig selv, men talte aldeles ikke for, at Værnepligtloven skulde indeholde saadanne Bestemmelser; og man behøver ikke at være Jurist for at vide, at det ved Lovens Anvendelse ikke kommer i Betragtning, om Sagen i sig selv burde være saa eller saa; men Alt kommer an paa, hvad der staaer i Loven. Det er iøvrigt næsten umuligt, at den ærede Krigsminister kan være uvidende om Sagens rette Sammenhæng; thi foruden hvad der staaer saa godt som med directe Ord i Loven, saa er det Samme ogsaa i sin Tid klart udtalt af hans daværende Collega, Justitsministeren, under Forhandlingerne om Værnepligtloven. Det hedder der: „Kun hvis der var Nødvendighed tilstede for at undtage nogen Embedsmand fra Værnepligten, burde en saadan Undtagelse gives Medhold. Det har været sat under omhyggelig Overveielse i Ministeriet, hvorvidt det kunde antages, at Statskjenesten vilde lide et væsentligt Skaar, dersom man udelod en saadan Undtagelse, der tidligere havde været paataent — og ifølge denne Overveielse har man troet at kunne antage, at Statskjenesten ikke vilde udsættes for nogen væsentlig Fare derved.“ Sagen har altsaa været omhyggelig overveiet i det daværende Ministerium, hvoraf Krigsministeren var Medlem; Ministeriet er kommet til det Resultat, at Embedsmændene ikke skulde være fritagne, og dette er udtalt af Justitsministeren i den daværende Rigsdag under Forhandlingen, hvorved den ærede Krigsminister jo var tilstede, og hvori han deeltog. De Undtagelser, der bleve gjorte, stete jo tildeels heller ikke efter Forslag af Regjeringen, men af daværende Medlemmer i Forsamlingen. Det er saaledes et unyttigt Arbejde at forsøge paa at bevise, at Værnepligtloven selv skulde indeholde Fritagelse for Officererne. Linieofficerer og Reserveofficerer ere begge værnepligtige; en anden Sag er det naturligtvis, at denne Forpligtelse for Linieofficererne ganske eller tildeels kan tabe sin Betydning, idet disses Embedsstilling kan ophæve Værnebyrden; jeg skal her ikke udtale mig om, hvorvidt dette er nødvendigt.